Abstrakt

Dánština je specifická svým bohatým vokalickým inventářem. Jak se tedy daří českým studentům realizovat dánské vokály, když čeština disponuje pouze třinácti vokalickými fonémy? V této práci zachycuji hlavní jevy, které nastaly u českých mluvčích studujících dánštinu. Motivací k napsání práce byla chuť prohloubit si znalosti z fonetiky a fonologie dánštiny a také z oblasti problematiky osvojování cizího jazyka. Důležitou součástí práce bylo uskutečnění výzkumu zaměřeného na výslovnost dánských vokálů, jehož se účastnilo celkem devět českých studentek dánštiny Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. Nahrávání spočívalo ve čtení dánských vět, ve kterých byla ukryta jednoslabičná slova obsahující vždy jeden ze šestnácti cílových dánských vokálů v různých hláskových kontextech. Nahrávky byly následně zpracovány a výstup v podobě hodnot vokalických formantů zhodnocen, zobrazen, a porovnán s hodnotami vokálů rodilých mluvčích dánštiny. Hlavními závěry výzkumu jsou nízká míra labializace týkající se určité skupiny samohlásek, dále pak větší otevřenost některých dánských vokálů či jejich diftongizace v podání českých studentek dánštiny. Nabízí se však mnoho dalších možností, jak k této problematice přistoupit; možná zahrnutím rodilých mluvčích dánštiny do výzkumu či zaměřením se více na percepční aspekty osvojování dánštiny jakožto cizího jazyka.

Klíčová slova: osvojování cizího jazyka, dánština, čeština, vokály, výslovnost, formanty